

7119 11, 83

ONDÖRT MÂSUMU TANIYALIM

4. MÂSUM , İMAM HASAN (a.s)

Seyyid Mehdi DADVER

Çeviri

Muhammed MUCAHİDİ - M. Cevad İSLAMİ

Ondört Mâsum'u Tanıyalım

Yazan: Hücet'ül İslam Seyyid Mehdi DADVER

Çeviri: Muhammed MUCAHİDİ - M. Cevad İSLAMİ

Yayınlayan: Ensariyan Yayınları

P.O.Box 37185/187

Kum-İran İslam Cumhuriyeti

Tel: (251) 21744

Birinci Baskı: 1414 Kâmeri - 1993 Miladi

Tiraj: 3000

۲

Bismillahirrahmanirrahim

YAYINCININ ÖNSÖZÜ

Allah ile kulları arasındaki bağlar ve ilahi feyizlerin insanlara ulaşmasındaki vasıtalar olan peygamberleri (a.s) ve Allah'ın lütuf ve inayetinin mazharları olan masum imamları (a.s) tanıma, insani kemale eğilimi olan biz nakıs insanlar için bir zorunluluktur. Çünkü ancak onların hayat, siret ve ahlakını bilmekle mutluluk yolunu bulabilir, dünya ve ahiret saadetine erişebiliriz. Elinizde olan bu kitaplar yeni kuşağın okuyup din önderlerimizin hayatlarını örnek edinerek içinde bulunduğumuz madde dünyasının sıkıntıları, sorunları ve ruhi bulanımlarından kurtulması için hazırlanmış ve türkçeye çevrilmiştir.

Bu arada yazarımız hüccet-ül islam seyyid Mehdi AYETULLAHİ (Dadver)ye ve değerli mütercimler sayın Hüccet-ül islam Muhammed MUCAHİDİ ve Hüccet-ül islam M. Cavad İSLAMİ'ye içten teşekkürlerimizi sunar, Allah Teala'dan cümlesinin tevfik ve saadetini dileriz.

Muhammed Tâki ENSARİYAN

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى خَيْرِ خَلْقِهِ
مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الَّذِينَ أَذْهَبَ اللَّهُ عَنْهُمْ الرَّجْسَ
وَطَهَّرَهُمْ تَطْهِيراً.

ع

TAKDİM

"Bütün hamdlar alemlerin Rabbine mahsustur. Salat ve Selam onun yaratıklarının en hayırlısı Hz. Muhammed (s.a.v) ve Ehl-i Beytine olsun. Öyle bir ehli Beyt ki, Allah her türlü kötülüğü onlardan giderdi ve onları tertemiz kıldı."

İnsanın eğitiminde, örnek edindiği kişilerin büyük etkisi vardır. Bütün bir insanlık için kendisinde güzel örnekler olan Resulullah (s.a.v) aramızda iki değerli emanet bırakmıştır: Biri kur'an-ı kerim ve diğeri ise Ehl-i Beyt (a.s)dir. Kur'an-ı Kerim bizim için hayat kitabımız, hayat kaynağımız, Ehli Beyt ise bizleri Kur'an'ın emirleri doğrultusunda yönlendiren ameli örneklerimizdir.

Bu yüzden onların hayatını okumak ve bilmek, bütün müslümanlar için özellikle çeşitli entrikalar öz kültüründen, öz değerlerinden uzaklaştırmaya çalışılan yeni kuşak için bir zaruret teşkil etmektedir. Bu zarureti göz önünde bulundurarak değerli araştırmacı yazar Hüccet'ül islam vel müslimin Seyyid Mehdi DADVER'in onlarca tarih kitabından faydalanarak çocuklar için kaleme aldığı bu mecmuayı farsçadan türkçeye kazandırdık ki tüm Ehlibeyt dostları bu kitaplardan faydalansınlar.

Bu kitabın hazırlanmasında bizlere yardımcı olan tüm kardeşlerimize teşekkür ederiz. Eğer baskı esnasında bazı hatalar meydana gelmişse, bu hatalardan dolayı özürlerimizi kabul etmenizi, tavsiye ve tenkitlerinizle bizlere yardımcı olmanızı umarız.

Allah cümlemizi Ehli Beyt'in(a.s) izinden gidenlerden eylesin.

İhlas ile hizmet bizden, tevfik Allah'tandır.

Muhammed MUCAHİDİ

M. Cevad İSLAMİ

DOĞUMU VE ÇOCUKLUĞU:

Hicri üçüncü yılının, Mübarek Ramazan ayı ortasında, Hz.Ali(as)'ın çamurdan yapılmış evinde, bir çocuk dünyaya gelmişti. Peygamber(s.a.v) Allah-u Teala(cc)'ın emriyle sevgili torununa "Hasan" ismini koymuştu. İmam Hasan, babası Ali (as) ve annesi Fatıma-i Zehra(a.s)'ın kucağında büyüdü. Ceddinin ve babasının mektebinden ilmi dersler almıştı.

O, Resulullah (s.a.v)'ın nazarında çok değerli idi. Birgün Hz. Resulullah(s.a.v) minberde halka konuşma yaparken, İmam Hasan'ın ağlama sesini işitince, minberden aşağı indi. Onu susturarak geri dönünce halk, Resulullah'tan (s.a.v) bu yaptığının sebebini sorduklarında kendileri şöyle buyurdu: "Onun ağlama sesini işittiğimde takatsiz kalıyorum".

Resulullah(s.a.v) namazını cemaetle kılıp bitirdikten sonra, İmam Hasan'ı kucağına alarak şöyle buyuruyordu: **"Kim beni seviyorsa, Hasan'ı da sevsin"**.

Bir defasında da Resulullah(s.a.v) Hasan(as)'ı omuzuna alarak şöyle buyurdu: **"Allah'ım, bu çocuk sayesinde, ümmetimi temizleyeceğini ümid ederim."**

Diğer bir hadisinde de şöyle diyordu: **"Hasan ve Hüseyin'i seven beni sevmiş, kim bu ikisine düşmanlık ederse, bana düşmanlık etmiş olur, Hasan ve Hüseyin, cennet gençlerinin iki efendisidirler."**

Yine bir başka hadisinde: **"Hasan ve Hüseyin Allah'ın arşının iki nurudur ki, Allah'ın cenneti, o ikisi sebebiyle, kendisi ile övünüp iftihar eder"** diye buyurmuşlardı.

İLİM VE AHLAKI:

Birgün dedesi peygamber(s.a.v)'in mescidinde yaşlı bir adam, yanlış abdest alıyordu. İmam Hasan(as) onu bu yanlışlığı sebebiyle uyarmalıydı, ama nasıl? Eğer ona yanlış abdest alıyorsun derse, gönlü kırılır, rahatsız olup kabul etmeyebilirdi. İmam Hüseyin'le birlikte bir sahne oluşturarak, yaşlı adamı hakemliğe davet etme kararı almışlardı.

İmam Hasan, İmam Hüseyin'e dönerek şöyle dedi: "Ben senden daha iyi abdest alırım."

İmam Hüseyin ise şöyle dedi: "Hayır, ben senden daha iyi abdest alırım".

Her ikisi de ihtiyar adamın yanına giderek, şöyle dediler: "Bizim abdest alışımıza bakarak, hangimizin daha iyi abdest aldığını söyle". Her ikisi de abdest almağa başladılar ve abdestlerini doğru ve tam olarak bitirdiler.

Yaşlı adam, onların kendi yanlışını ifade etmek istediklerini anlayınca onlara şöyle dedi: "Her ikinizin de abdesti doğrudur. Abdest almağı bilmeyen, cahil olan bendim. Siz beni uyarmak istediniz, ben de sizlerden çok memnun oldum."

TAKVA VE IHLASI:

İmam Hasan-ı Mücteba(a.s) halkın tümünden daha abid ve zahid idi. Hacc törenleri için Mekke'ye gittiğinde, yaya olarak gider, namaz kılıp veya abdest aldığıında, kendini Allah'ın karşısında küçük görür, vücudu titrer ve; Allah'ın emanetini eda etmemin zamanıdır diye buyururdu.

Mescide girip, mihrapta durduğunda, başını göğ'e kaldırarak şöyle buyurdu: "Allah'ım, bu, senin huzurunda duran misafirindir. Senin günahkar kulun, sana doğru gelerek, onun kötü işlerini affetmeni ümid ediyor. Çünkü sen rahman ve rahimsin."

HAZRETİN SABRİ:

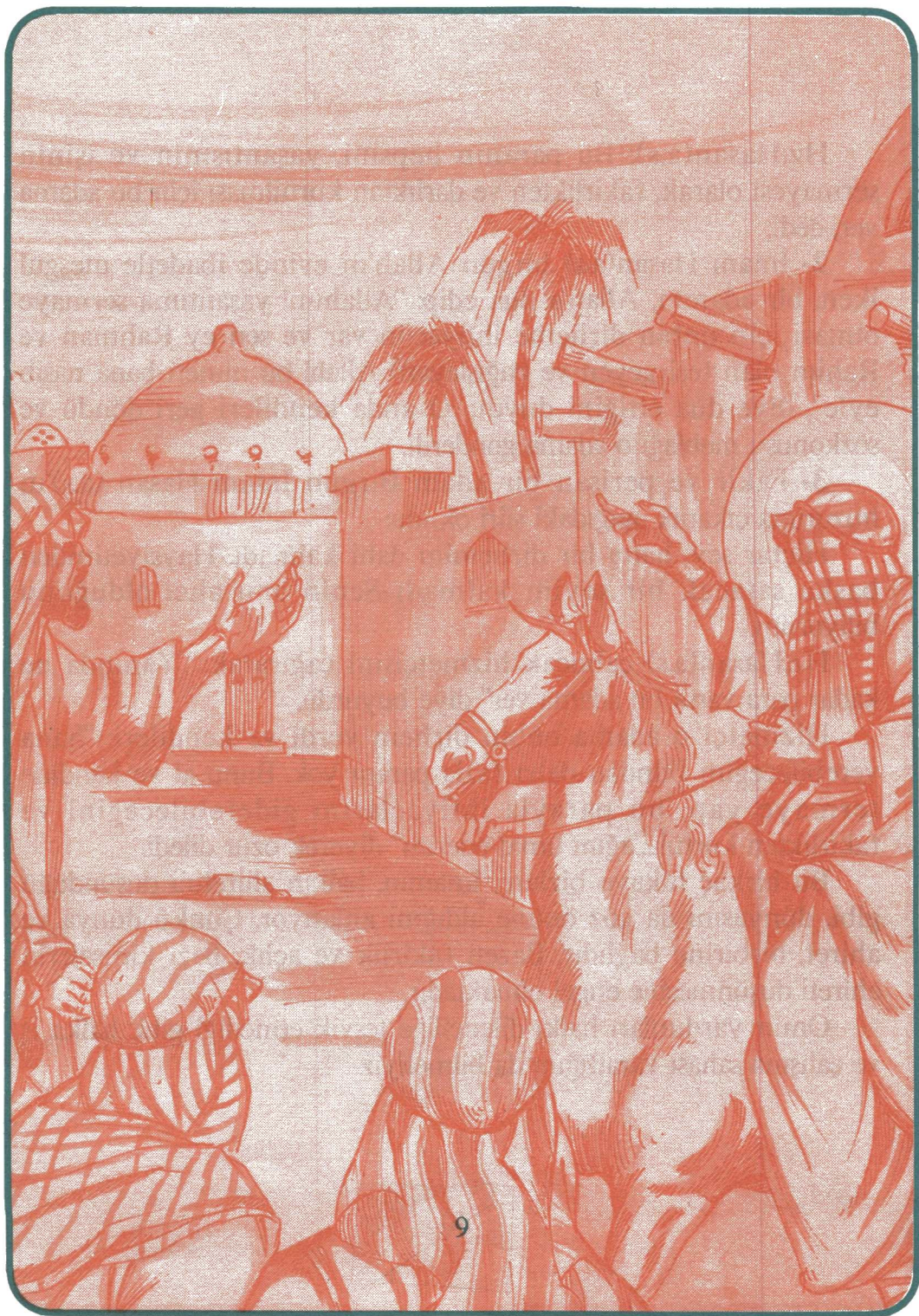
İmam Hasan(a.s) birgün ata binmiş, bir sokaktan geçerken, Muaviye'nin dostlarından birine rastladı. Adam, onun İmam Hasan olduğunu anlayınca kötü sözler söylemeğe başladı. O ise durup dinledikten sonra ona şöyle buyurdu: "Zannedersem sen garipsin ve buralı değilsin, düşmanlar tarafından tahrik olup, onların yalan ve iftiraları, seni bize karşı kinle doldurmuş. Eğer bir hacetin varsa halledelim, açsan doyuralım, elbiseye ihtiyacın varsa seni giyindirelim ve eğer kalacak yerin yoksa, seni kendi evime götürerek ikramda bulunayım".

Kötü sözler söyleyen bu adam, İmam'ın bu davranışı karşısında utanarak pişman olmuş ve yaptığı işten o kadar rahatsız olmuştu ki ağlayarak özür diledi ve şöyle dedi: "Düşmanlarınızın sözleri bana tesir etmişti ve bundan önce, sen ve baban, halkın içinde en çok düşman olduğum kişilerdiniz. Şimdi sizde bu iyi ahlakı müşahede ettiğimden halkın içinde en çok sevdiğim, sizler olacaksınız. Artık, sizin Resulullah'ın halifeliğine layık bir aile olduğunuzu anladım. Ömrüm boyunca, sizleri sevecek ve sizin hakkınızı savunacağım." Bu kişi ölene kadar da verdiği söz üzere amel etti.

CÖMERTLİĞİ:

1- Adamın biri İmam Hasan(a.s)'ın huzuruna gelerek şöyle dedi: "Fakirlik ve yoksulluk beni zorluyor. İsmet ve taharet ailesi olan sizler, beni bu zalim düşmanın elinden kurtarın".

Haz.Hasan(a.s) hizmetçisini yanına çağırarak; yanında ne kadar para var? diye sordu. Hizmetçisi; Ellibin dirhem, dedi.

Hazretti Hasan(a.s); Bu paranın hepsini, yaşantısının ve işinin sermayesi olarak, fakirlikten ve darlıktan kurtulması için bu adama ver, dedi.

2- İmam Hasan(a.s) birgün Allah'ın evinde ibadetle meşgul iken, bir adamın, Allah'a dua edip: "Allahım! yaşantıma sermaye olması için onbin dirheme ihtiyacım var ve sen ey Rahman ve Rahim olan (esirgeyen ve bağışlayan) Allah! bu nimeti bana nasib eyle", diye dua ettiğini duydu. O anda kendileri geri döndü ve sözkonusu meblağı o adama gönderdi.

3- Fakir ve perişan bir adam Birgün İmam Hasan (a.s)'ın huzuruna çıkarak aşağıdaki şiiri okudu:

Hiçbir şey, hatta bir dirhemim dahi kalmadı. Haysiyetimden başka satacak bir şeyim kalmadı Senin onu alıcı olduğunu biliyorum.

Hazretti Hasan(a.s) çabucak hizmetçisini çağırarak: "Yanında ne kadar para varsa bu adama ver" diye buyurdu.

Hizmetçi o adama onbin dirhem verdi ve kendileri: "Sana verebileceğim bundan daha fazla param yok. Bunu al ve kendine sermaye yap, bu parayla ihtiyaçlarını giderebileceğini ve fakirlikten kurtulacağını ümid ederim" diyerek özür diledi.

Bu birkaç hikaye bizlere, İmamın, halkın ahiretini düşündüğü gibi, dünyasını da göz önüne aldığını anlatıyor. Çünkü dünya ve ahiret, birbirine bağlıdır. Bazen fakirlik ve açlık, bazı kimselerin ahireti düşünmesine engel olmaktadır.

Onun yardımları halkı dilencilige teşvik etmediği gibi, halka iş ve çalışma sahası yarattığını da bilmeliyiz.

HZ.HASAN(AS)IN HALİFELİĞİ:

Hicri 40.yılın, Ramazan ayının 21. gecesı babası Ali bin Ebu Talip(as) dünyaya gözlerini kapayarak herkesi üzüntüye boğdu. O zaman 27 yaşında olan İmam Hasan (as) halkla birlikte mescide giderek minbere çıktı ve babası hakkında şöyle buyurdu: "Dün gece sizin aranızdan öyle birkişi ayrıldı ki, hem geçmiştekiler hemde gelecektekiler arasında ilim, takva ve gidişatında, yegane ve örnek bir şahsiyet idi. Peygamber (s.a.v) ile birlikte savaşlara katılmış, islamı korumak için çok çalışmıştı. Düşmanların gözünde diken, dostların gönlünde gül idi. Ailesine hizmetçi tutmak için biriktirdiğı 700 dirhemden başka, dünya malından hiçbir şeye sahip değildi".

Bu sözlerin hemen ardından hıçkırarak ağlamağa başladı ve O'nun bu hali bütün cemaati de ağlattı. Daha sonra halkın, imamet ve rehberlik makamının kendisine ait olduğunu anlamaları ve böylece doğru yoldan sapıp dalalet ve sapıklığa düşmemeleri için, kendisinden şöyle bahsetmeye başladı:

"Ben, peygamberin, Ali'nin ve Fatıma'nın oğluyum. Ben nübüvvetin parlak nurlarından bir nurum. Allah'ın pislīgi ve kötülüğü kendisinden uzaklaştırdığı ailedenim."

Daha sonra Abdullah bin Abbas ayağa kalkarak: "Ey halk! Bu, peygamberinizin ve imamınızın oğludur. Biliniz ki O Ali'nin hak halifesidir. Ona biat edin" diye seslendi.

Halk, grup grup gelip İmam Hasan'a biat ettiler. Hz.Hasan onlara; "Kiminle savaşırsam, savaşacaksınız ve maslahat görüp barıştığımda siz de kabul edeceksiniz" diye şart koştu. Hepsı kabul edip, razı bir halde, imamlarına boyun eğdiler.

MUAVİYE'NİN HİLELERİ:

Muaviye, Şam'da kendisi için bir hükümet kurmuş ve yıllarca Ali(a.s)'ın karşısında çeşitli düzme ve hilelere başvurmuştu. Ali(a.s)'ın ashabını öldürmüş ve sapık bir grup olan Haricileri meydana getirmişti. Şimdi ise, halkın, Hz.Ali(as)'ın şehadetinden sonra, Hz.Hasan(as)'a biat ettiklerini ve onu peygamber (s.a.v)'in halifesi olarak seçtiklerini duymuştu.

Bu durumu hazmedemeyen Muaviye, Kufe ve Basra'ya bazı casuslar göndererek, olup bitenleri öğrenmek, daha sonra İmam Hasan(as)'ı devirmek için hile ve plan çizmek, hatta gerekirse isyan ve bozgunculuğa başvurmak istiyordu.

İmam Hasan (as) casusların yakalanıp, idam olunması emrini verip, daha sonra Muaviye'ye şöyle bir mektup yazdı: "Ey Muaviye! casus göndererek bozgunculuğa mı başvuruyorsun? Zannedersen savaşmak istiyor ve savaşı seviyorsun. Ben hazırım, bekle, savaş yakındır inşaallah...

Ey Muaviye! Layık olmadığın bir makamı istemene şaşıyorum. Ne dinde bir faziletin var, ne de hatıralara bırakabileceğin iyi bir eserin...Müslümanlar bana biat ettiler. Eğer sen de onlar gibi yaparsan, bu, islamın maslahatına uygun olacaktır. Batılın peşinden gitme, sen de ötekiler gibi bana biat et. Müslümanların kanına saygı göster. Eğer benim nasihatlarımı kabul etmeyerek, isyana başvurup, müslüman kanı dökersen, müslümanlarla birlikte, sana doğru gelip, seni mahkemeye çekeceğiz."

Muaviye ise İmam'ın mektubuna şöyle cevap verdi: "Ebu Bekir, tecrübesinin çokluğu sebebiyle halifeliği nasıl Ali'den aldıysa, benimde tecrübem senden daha çoktur ve bu makama ben senden

daha çok layığım. Asıl senin bana itaat etmen gerekir. Böylece halifelik benden sonra senin olacakve ben ömrüm boyunca Irak'ın tüm kazancını sana vereceğim."

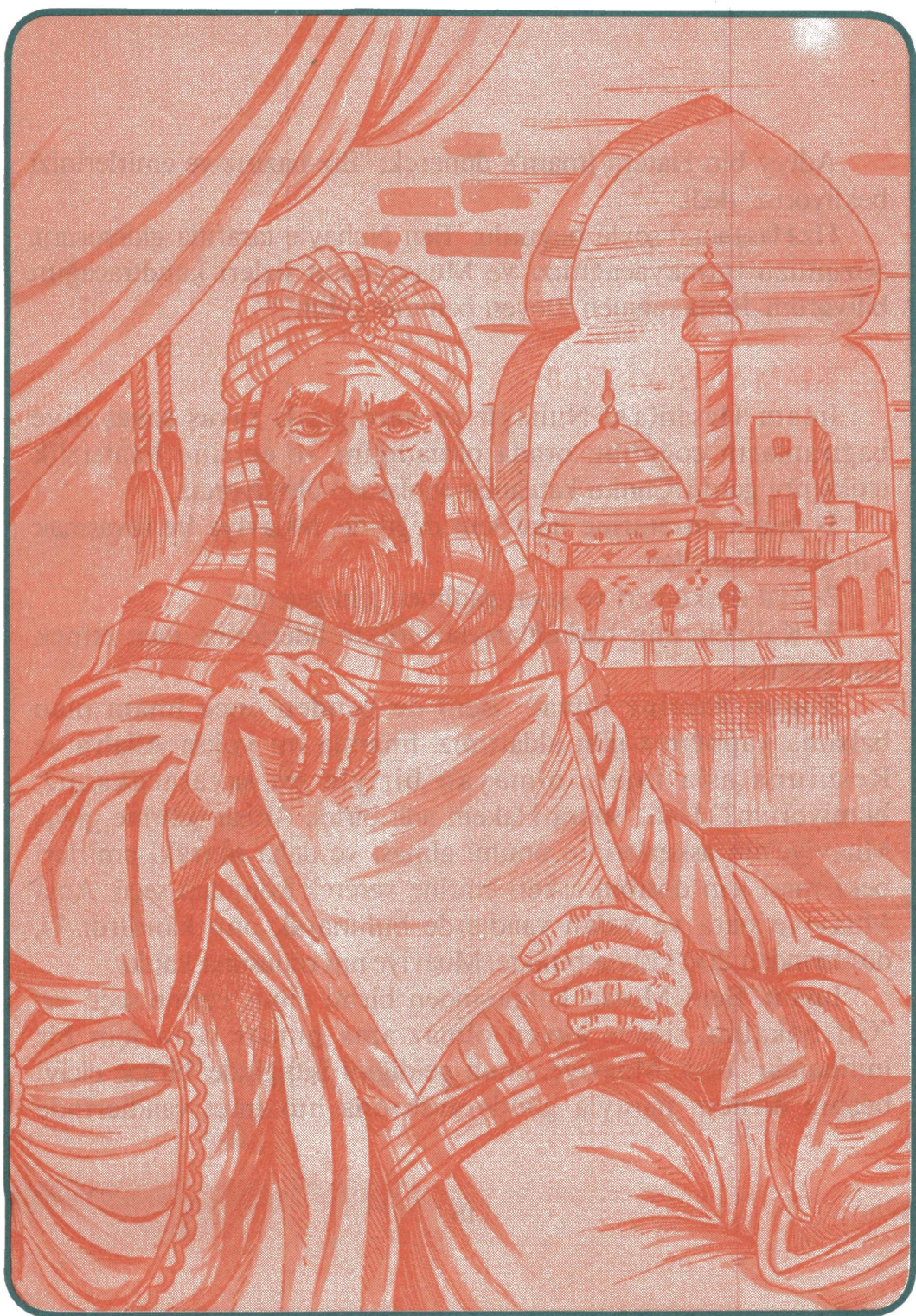
Muaviye, biat etmediği gibi, üstelik İmamı öldürmeleri için Kufe'ye casuslar gönderdi. Bunun üzerine Hz.Hasan(as) elbisesinin altından zırh giyerek namaz kılmak zorunda kaldı. Bir defasında, Muaviye'nin satılmışlarından birinin attığı ok, zırh sebebiyle boşa gitmiş ve bu şekilde Hazret büyük bir tehlikeyi atlattı.

SAVAŞIN BAŞLAMASI:

Çok geçmeden, Muaviye, İslami vahdet kurma bahanesi ile, Irak'ta, İmam'la savaşmak için, büyük bir ordu topladı. İmam Hasan(as), Muaviyenin ordusuyla harekete geçtiğini duyunca halkı mescide çağırarak, minbere çıktı. Allah'a hamd ve peygambere salat ve selamdan sonra halka dönerek şöyle buyurdu: "Muaviye, ordusuyla birlikte Irak'a doğru harekete geçmiş bulunuyor. Savaşa hazır olmanız, dininizi ve şerefınızı savunmanız gerekir."

Ancak, kötü ve rahatına düşkün olan o zaman ki halk, İmam'a cevap dahi vermediler. Adıyy bin Hatem halkın arasından kalkarak, orada bulunanlara hitaben şöyle dedi: "Siz nasıl bir milletsiniz? Bu ölümü andıran sessizlik nedir? Niçin İmam'a ve peygamberinizin oğluna cevap vermiyorsunuz? Allah'ın azabından korkun ve imamınızın emrini kabul edin. Kalkın ve mertçe silahınıza sarılıp, şeref, namus ve dininizi savunun. Böylece Allah(cc)'ı ve İmam'ı kendinizden razı edin".

Bu sözler bazılarını etkiledi. Nihayetinde halk savaşa hazır olduklarını ilan ettiler.

Adiyy bin Hatem İmam'a dönerek; "Biz hazırız ve emirlerinizi bekliyoruz" dedi.

Haz. Hasan(as) şöyle buyurdu: "Ben Nuhayle tarafına gidiyorum. Sözünüzü tutmayacağınızı ve Muaviye'nin sizleri kandıracağını biliyorum. Buna rağmen isteyen benimle gelsin".

İMAM'A İTAATSİZLİK:

İmam Hasan(a.s) Nuhayle'ye vardığında savaş savaş diye bağırانların çoğunun orada olmadığını ve emrine itaatsizlik ettiklerini gördü. Çünkü katılanlar şunlardan oluşuyordu:

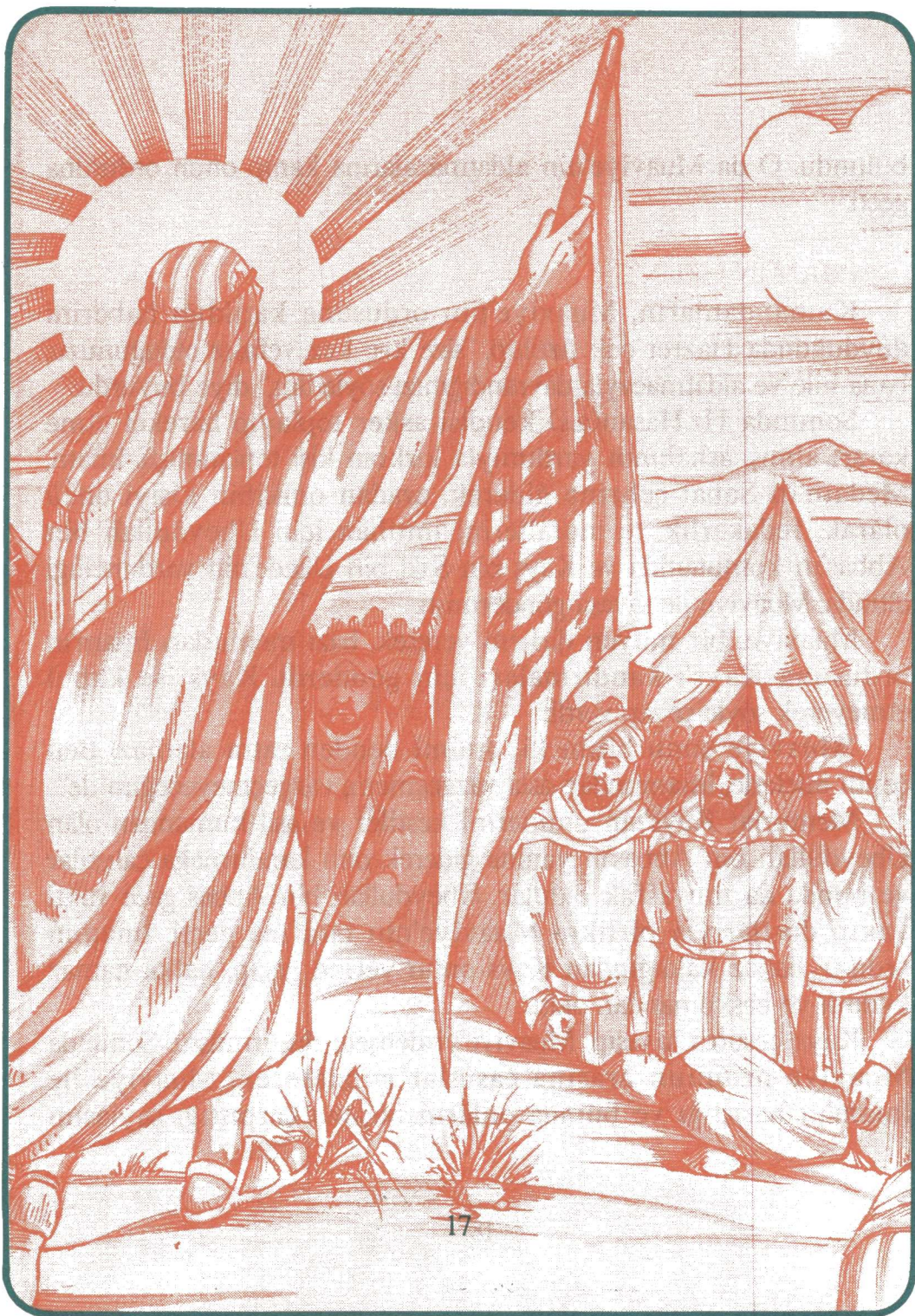
1- İmam 'ın emrine itaat için değil de, Muaviye ile savaşmak için gelen Hariciler.

2- Mal düşkünleri ve savaş ganimeti için gelenler.

3- Kabilelerinin başkanlarıyla birlikte liderlerine itaat etmek için gelenler.

Bunun üzerine İmam: "Beni de benden önce imam olan babama yaptığınız gibi aldattınız. İmamla mı yoksa Allah'a ve Resuluna asla imanı olmayan biriyle mi savaşacaksınız, bilmiyorum?" Daha sonra Hakem adlı birini, Anbar şehrine gidip, Muaviye'nin askerlerinin önünü alması ve daha sonraki emirleri beklemesi için dörtbin askeri emrine vererek komutan seçti. Ama Muaviye para ve yalan vaadlerde bulunarak onu kandırdı. O, dostlarından 200 kişiyle birlikte, Muaviye'nin ordusuna katıldı.

İmam, Beni Murad kabilesinden birini onun yerine seçti ve: "Git bakalım, sizede güven olmaz ama bunlar sizin için bir imtihandır" dedi. Muaviye, onun geldiğini işittiğinde, birkaç elçiyi beşbin dirhem parayla göndererek ona hükümet vaadlerinde

bulundu. O da Muaviye'nin aldatmacalarına kanıp onun ordusuna geçti.

İMAM'IN ÜZÜNTÜSÜ:

Kumandanların, Muaviye'nin ordusuna katıldığı haberini duyduğunda Hazret çok üzölüp, "size kaç kez vefasız olduğunuzu, bana hile ve aldatmacayla davrandığınızı söyledim," diye buyurdu.

Sonunda Hz.Hasan(a.s) kendisi asker toplayıp hareket etme kararı almış, ashabının yardımıyla kırkbin kişi toplanmıştı. İmam, Medain'in Sabat şehrine giderek, oradan onikibin kişiyi öncü olarak, fedakarlık ve morallerini imtihan için Ubeydullah bin Abbas'ın komutanlığı ve Kays bin Sa'd bin Ubade'nin yardımcılığı altında, Muaviye ile savaşa göndermişti.

Muaviye, bir milyon dirhem vererek, bazı memurları İmam'ın ordusuna Kays'ı kandırmaları için gönderdi. Kays ise kabul etmeyerek şöyle cevap verdi:

"Muaviye şunu bilsin ki, dinimi benden satın alamaz. Ben çeşitli hilelerle, İmamımdan asla vazgeçmem, vazgeçmeyeceğim de".

Memurlar Kays'tan ümitlerini kestiler ve asıl kumandan olan Ubeydullah bin Abbas'ın yanına giderek onu kandırmağa çalıştılar ve bunda da muvaffak oldular. Ubeydullah bin Abbas gece vakti yakın dostlarıyla birlikte Muaviye'nin tarafına geçti. İmamın ordusu, başsız kaldığından Kays onun yerine geçip, halka namaz kıldırıldı ve başkumandan oldu.

Kays cesurca savaşp, Muaviye'yi dehşete düşürmüştü. Sonunda Muaviye ordunun arasına casuslar göndererek, Muaviye ile İmam'ın barıştığı ve burada onların boşuna çarpıştığı şayiasını

yaydı. Böylece Muaviye, Haricileri İmam'dan ayırıp kandırmayı ve İmam'a düşman olmalarını sağlamıştı.

HARİCİLERİN AYAKLANMASI

Bu ahmak grup, Muaviye'nin casuslarının sözlerine inanıp, İmam'ın emrini reddederek, İmam'ın da babası gibi kafir olduğunu ve Muaviye ile işbirliği yaptığını ilan ettiler. Ve topluca İmam'ın çadırlarına saldırıp ellerine geçirdiklerini yağmaladılar. İmam'ın namazlığını dahi ayağının altından çekip aldılar.

İmam orayı terketmek zorunda kaldı. Ata binip, etrafındaki dostlarından bir kısmı etrafını çevirdiği sırada, onlardan biri pusudan çıkıp, İmam'ı yaraladı. Aşhabından birinin evine götürerek orada tedavi ettiler. Bu hadiselerden sonra durum öyle bir hadde vardı ki, İmam'ın kumandanlarından birçoğu Muaviye'ye gizlice mektuplar yazarak; biz senin emrinde ve itaatindeyiz. Çabucak Irak'a gel. Biz İmam'ı tutuklayıp, sana teslim edeceğiz, dediler. Muaviye, tüm bu mektupları, kendi yazdığı bir mektupla İmam'a gönderip şöyle yazmıştı: "Bana vefasızlık eden bunlar, seninle de beraber olmayacaklar." Seninle anlaşp savaştan vazgeçelim."

Macera peşindeki Hariciler ve dostların ihanetleri, Hz.Hasan(as)'ı Muaviye ile barış yapmak zorunda bırakmıştı. Ama, İmamın onunla anlaşması, kendisinin asla Muaviye'ye uyup zalimane hareket ve davranışlarını kabul etmesi demek değildi. Muaviye ile bir süre savaş mütarekesi antlaşması yapması içindi. Çünkü eğer Muaviye zafer kazansaydı, İslamın tüm hedeflerini mahvedip, İslamın esasını dahi dağıtarak, gerçek müslümanları ortadan kaldırabilirdi.

Ayrıca, Rum imparatoru, İslam diyarına saldırma fikrindeydi ve bu ihtilaf onun için büyük fırsattı.

Dert ve hasretlerle yanıp kavrulan İmam, gam ve üzüntü dolu gönlüyle, vefasız ashabına karşı şöyle bir konuşma yaptı: "Sizin bana hile ve aldatmaca yaptığınızı biliyorum. Hayasız ve dinsiz bir grup, beni tamamıyla Muaviye'ye teslim etti. Yazıklar olsun size! Allah'a yemin ederim, Muaviye verdiği sözlere vefa göstermeyecek. Ben sizin için hakk dinini ayakta tutmak istedimse de, siz bana yardım etmediniz. Bana karşı çıkarak, ihanet ettiniz. Sizin bu gidişatınız, beni antlaşmayı imzalamak zorunda bıraktı. Vallahi eğer yardımcım olsaydı, bu işi Muaviye'ye bırakmazdım. Çünkü ben hilafeti Beni Ümeyye için haram bilirim. Yakında Muaviye'nin tavırlarının acı neticesini tadacaksınız."

İmam, antlaşmak zorunda kaldığından, Muaviye'ye bir mektup yazdı: "Ben, hakkı canlı tutup, batılı ortadan kaldırarak Allah'ın kitabını ve peygamberin sünnetini halka hakim kılmak istiyordum. Ama halk benimle aynı fikirde olmadı ve mecbur kaldığımdan şimdi seninle barış yapıyorum.

Benim bildiğim şartlarda sen onlara vefa etmeyeceksin. Ama çok çabuk bir zamanda bu da senin için bir yarar sağlamayacak ve yaptıklarına pişman olacaksın."

Sonra, amcasının oğlu Amr bin Harisi, kendi şartlarını söyleyip tartışması ve onunla anlaşıp, barış kararını imzalaması için, Muaviye'nin yanına gönderdi. Antlaşma maddelerinden bir kaç tanesi şöyle idi:

1- Şiilerin kanına saygı gösterilecek ve hakları zayi olmayacak.

2- Hz.Ali ve şiilerine sebb ve küfür edilmeyecek.

3- Muaviye, Allah'ın kitabına ve Resulullah'ın sünnetine göre amel edecek.

4- İmam'ın ashabı ve dostları nerede olurlarsa olsunlar, Muaviye ve adamlarının şerrinden amanda olacaklar.

5- İmam, Muaviye'yi Emir-ül müminin olarak anmayacak, hutbelerde onun adından asla söz etmeyecek.

6- Muaviye, halifeliği kendisinden sonra başka birine teslim etmeyecek.

MUAVİYE'NİN ANTLAŞMAYI BOZMASI:

Antlaşmanın imzalanmasından sonra, Muaviye'nin dikkati Kufe'ye yöneldi. Bir cuma günü Nuhayle de cuma namazını kılarken, açıkça şöyle dedi:"Ey halk! Ben sizinle namaz kılmanız veya oruç tutmanız için savaşmadım. Sizler istemeseniz bile sizin hükümdarınız olmak için savaştım. Ben, Hasan bin Ali ile imzaladığım antlaşmanın maddelerini ayağımın altına alacağım".

Ama, Muaviyenin icraatlarının bir bölümü onun İmam'ın nüfuzundan çok korktuğunu açıkça gösteriyordu. Böylece, bazı antlaşma maddelerini uygulamak zorunda kalıyordu. Örneğin; Kufe valisi Ziyad, İmam'ın ashabından birini takibe koyulduğunda, İmam, olayı Muaviye'ye bildirdi ve Muaviye'de Ziyadı yaptığından dolayı eleştirdi.

Sonunda Muaviye, oğlu Yezid'i kendinden sonra halife seçme kararı aldı. Ama, Hz.Hasan(as)la imzaladığı antlaşma, onu bu işten alıkoyuyordu. Halktan zorla biat almak ve oğluna bu iş için yol açmak için, İmam'ı zehirlemeye karar verdi. Onun için İmam'ın karısı Cude'yi kandırarak, kendisine bir tas zehir gönderip bir de şöyle bir mesaj yolladı; Eğer bu zehiri kocana yedirebilirsen, sana yüzbin dirhem vereceğim ve oğlumun karılığına seçeceğim. Böylece müslümanların halifesinin karısı olacaksın.

HAIN EL İMAM'IN KABINA ZEHİR DÖKTÜ:

Kadınca hevesler, para ve şöhret, İmam'ın karısının gönlünü ve gözünü kandırmış, tarihin hiçbir zaman unutamayacağı bir ihanete başvurmasına ve Muaviye'nin korkunç teklifini kabul etmesine sebep olmuştu. İmam Hasan. (a.s), kendisinin karısı eliyle şehit olacağını defalarca söylemişti. Ona; madem öyle, onu boşa ve evinden dışarı at, demişlerse de o şöyle buyurmuştu: "O, henüz bir suç islemediğinden, eğer dışarı çıkarırsam iyi bir iş yapmış olmam. Çünkü o, bu işi bahane ederek, beni suçsuz olduğum halde evden attı diyecek ve bu yolla ihanetini gizleyerek yaptığı işi doğruymuş gibi gösterecektir. Şunu biliniz ki, Muaviye benim peşimi bırakmayacaktır. Ben karımı boşasam bile, o, haince davranışlarından vazgeçmeyecek ve mazlumiyet elbisesi altında sinsi planlarını uygulamaya devam edecektir."

Sonunda Cude hicri 50.yılın Sefer ayının 28inde havanın çok sıcak ve İmam'ın oruçlu olduğu bir günde onun süt içtiği kaba zehir dökerek, akşam iftarı için huzuruna getirdi.

İmam, zehirli süttten biraz içtikten sonra ona doğru dönüp şöyle buyurdu: "Ey Allah'ın ve Resulunun düşmanı, beni öldürdün, Allah'da seni öldürsün. Çok geçmeden İmam(a.s) vefat etmişti. Cude ise İmam'ın dediği gibi Muaviye'nin sarayından kovuldu ve hemen arkasından da Muaviye ağır bir hastalığa yakalanarak öldü.

Hız.Hasan(a.s) birçok zorluklara tahammül ettikten sonra, Allah-u Teala'ya kavuştu ve Medine deki Bakıy mezarlığına defnedildi. Allah'ın ve Resulunun selam ve rahmeti, onun pak ve temiz ruhuna olsun.

KİMLİĞİ:

Adı: Hasan

Lakabı: Mücteba

Künyesi: Ebu Muhammed

Babası: Ali(as)

Annesi: Fatıma-i Zehra(sa)

Ceddi: Resulullah

Doğum yılı: Hicri 3.yıl

İmamet süresi: 10 yıl

Ömrü: 48 yıl

Şehadeti: Hicri 50.yılda, Muaviye'nin tahrikiyle, karısı Cude tarafından zehirlendi.

Mezarı: Medine Baki mezarlığı

AŞAĞIDAKİ SORULARI DİKKATLE CEVAPLAYIN

1- Niçin peygamber(s.a.v) oğlu ve torunu Hasan(a.s)'ı çok severdi?

2- İmam'ın en önemli sıfatını açıklayınız?

3- Yaşlı adama yaptığı yanlışlığı, nasıl anlattı?

4- Muaviye, İmam'ı nasıl yalnız bıraktı?

5- İmam Hasan(as) niçin barışı kabul etti ve nasıl zehiri içti?

Adm. Hiss

1. Adm. Hiss

2. Adm. Hiss

3. Adm. Hiss

4. Adm. Hiss

5. Adm. Hiss

6. Adm. Hiss

7. Adm. Hiss

8. Adm. Hiss

9. Adm. Hiss

10. Adm. Hiss

11. Adm. Hiss

12. Adm. Hiss

13. Adm. Hiss

14. Adm. Hiss

15. Adm. Hiss

16. Adm. Hiss

17. Adm. Hiss

18. Adm. Hiss